

PRODROMUS
TERTII LIBRI
MATERFAMILIAS.

*Quisquis erat malesuadus, ut ejus lingua protervis
 Protulerit verbis, quod sit seu Fœmina Monstrum,
 Seu Nature Error, crassis Erroribus ipse
 Imbutus, vix dignus erat, qui prodit Infans
 Maternâ ex alvo. Nam finge Palatia Cræsi,
 Divitias, Hortos, Fructus, Convivia, Ludos,
 Et quacunque velis bona; sed si fœmina desit,
 Certè Homini cordato est imperfecta voluptas.
 Nam cum per lapsum concussis Viribus Adam
 Perderet omne Bonum, solius semen Amoris
 Legitimi reliquum est, quod grati cautio Cæli
 Propterea conservavit, ne prorsus Imago
 Divina à Stigiâ malè doleretur Erynni.
 Imo Amor infirmum stringit per Vincula Mundum,
 Humor alit terras, nascentia germina Phœbus,
 Et nihil est, quod non blando superetur Amore.
 Ergo in campestris postquam introduximus ædes
 Nuper Herum; sociam dabimus, Comitèmq; Laborum
 Artibus instructam maternis, atque juventa
 Et virtute probam, tenero quam pectore junget
 Præcipuè DEUS, Hoc Duce namque benè omnia cedunt.
 Fortuna hic pietas ponat Fundamina prima,
 Quâ sit, nil profunt peritura Encomia forma,
 Nil vel Divitiæ, vel Avorum Gloria confert,*